

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Nicolao de tole[n]tino [con]f. Cap[itulum]. xvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in perpetuum canonizatis. Fo. cccxxvi.

R

Dchus

cōfessor generē
narbonen. apud
montē pesulanū
ex patre iohān
ne: matre libera p̄genit' an
noz. tñ. corpus sūi cepit ab
stinentia castigare: qui mo
tuīs parētib⁹ amplissima he
reditate in pauperes distributa: a principatu
se' abdicās: oppidis paternis patruo cōmēda
tis: breui veste induitus: cū pileo: pera: t bacu
lo in italiā peregrinus deuenit: t qui romaz
aquāpedente: cesena: aliaqz plurimā loca: tru
ci pestilentia verata signo crucis liberasset:
placētiam eadez lue infecta ad quoddā egro
tantū hospitale diuertit: quib⁹ oib⁹ simi
liter sanari: statim sinistrā cora sagitta trā
figitur. Sed post acerba passionē salutē con
secutus in gallia armis tunc veratam remea
uit: t in paterno captus oppido vt explorator:
carceri detridit: in quo exacto q̄nquennio in
maxima patiētia t vite austerritate dominum
orās ut inuocates nomē sūi a seūissima pesti
lentis p̄ege rētūr: in pace obdormiuit. anno
dñi. **cccxxvii.** etatis sue. xxix. vii. kal. se
pē. ad cuius latus reperta est tabella: his lit
teris inscripta. Peste laborātes ad rochi pa
trociniū coruigētes coragione illā truculentis
simā eu: siros significo: quo a patruo cognito
inter multas lachrymas: pacis longo tractu
erequis sanctū corporis tradidit sepulture: ei
dem tēplū magni sumptus erigens. Hui⁹ vo
nomē redentes e cōcilio constarū ab eo rece
ter a furenti pestilētia liberare. anno salutis
cccxxv. detulerūt in italiā: in qua ob eius
numerabili miracla basilicē t sacella vbiqz
in dies erigunt: t anno eiusdē. **cccxxv** corpus eius furtim venerias delatū a senatu
deuotissime suscepit: t eius nominis tem
pla celeberrimū fabricati. festū ipsius. xvij.
kal. septēbris venerat.

De sancto Nicolao de tolētino pf. Cap. vi.

N

Icolaus

tolentinus cōfes
sor: ex piceno op
pido: qđ sc̄i an
geli nuncupat: patre compa
gnono: mīce amata optimis
quidē religionisqz cultorib⁹:
qui dum prole carerēt: et vo
to barū apulie oppidum ad
sanctū Nicolai profecti: pas
tro deuotionis officio: in patriā redierūt: et
mōr amata filiū peperit: quē ob sancti reue
rentiā nicolaū appellauerūt. Qui autem ad
se p̄fēniūz quenisset: ter in hebdomada cepit

seiuare: t succēdente etate canonicus sancti
saluatoris effectus exinde in religionē here
mitariū beatū augustini se trāstulit: qui facit
sacerdos in oppido cinguli: tolētini missus
est. vbi vacas of onibus: vigilijs t abstinentijs:
pane tñ t aqua cotent: carnē cilicio ferrīqz
circulo macerās: p̄cepea salutis incessanter af
ferens: t p̄tōres ad penitētā dulciter reuo
cans: magnas virtutes opatus est. **Hic amic⁹**
dei plures demoni illusioes perpessus est: q̄
eū ab of onibus extorquere nrebae: t ab eis
ad eo immoderate p̄cessus: vt inde semp clau
dicauerūt. **M**ost plurimas diuinās visiones
in quadam infirmitate narravit: in pueritia
sua duz sacerdoti sacra cōficieti assisteret: vi
disse aliqui in ipsius hostie eleuatione salua
tore nostrū tanq̄ puerulu sibi applaudentem
t audiuisse dicentē. **I**noccētes t recti adhe
serunt mibi: qui ad annos p̄ouectus esset:
ea iucunda visione caruisse. In heremo exi
stens ppe pisaurum: que dicit̄ vallimancio:
peregriniū di aurimo cū plurib⁹ alijs: t in vī
be maceratēsi gentile fratre cosobrivūr suis
missis: orationibus: t lachrymis de penis
eruit: vt ab eis per revelatione intellexit: eo
viuente apparuit stella admirāde claritatis
ab oppido vbi natus erat vīsaz tolētini: quaz
ipse prius viderat in sōnijs. At quā eius vite
finis appropinquaret: per sex mēses ante in
hora matutini angelos magna repletus dele
catione cocinētes audiuit: t sic predicto sue
mortis die: humanitatīs vinculu soluit anno
dñi. **cccxxvii.** t miraculis indies succedē
tibus: inter que. xvi. defunctos vite reddidit:
ab eugenio pōtifice quarto pontificatus sui
anno. xvi. catalogo cōfessori insertus est. **E**t
festiuā dies quarto idū septēbris colitur.

De sancto Vagno epo. Cap. xvii.

Agnus' episco

Npus ex altino parentibus no
bilissimis origine dicens: he
remū ingressus: magne vir
sanctitatis cuasit. qui postmo
dū sacerdos ordinat̄ desolata a logobardis
altinīcī vībe t pene tota italia ad ciuitatē no
uū: q̄ olim heraclea dicebat: in sinu adriatico
paludib⁹ munita: se cōtulit. quo job deuitan
das barbarorū pestes innumerabilēs vndiqz ci
ues declinaverat: t ibidē magn⁹ sc̄is exbor
tatiōib⁹ lōge afflictos marie refouebat: a q̄
bus p̄specta ips⁹ integratē in epm. pmot:
q̄tō sublim⁹ dignitate elat⁹ erat: tāto humi
lī: a seipso depmebat: gregē sūi celestib⁹ pa
scēs: t optimē gubernas: qđō vice in spū ra
pus p̄ revelationē monit⁹ est: octo ecclias ea
tempestate edificare. Prīmā petro apostolo:
secundā raphaeli angelotertiā saluatori: q̄r
ta gloriōse vīgīni: q̄ uinc dicitur maria formo